

[Henry Christensen.]

vurderes betydningen af skattefradraget i forhold til, hvad finansministeriet hidtil altid har lagt til grund, og det gøres på grundlag af en forudsat særlig stor indkomststigning det sidste år, og uden at det under disse forudsætninger erhvervede nye særlig store skattefradrag godskrives nogen værdi.

Bemærkningerne bygger på, at der som grundlag for det sidste skatteår, altså fra 1966 til 1967, skulle ske en indkomststigning på 11,8 pct., medens der skulle være en indkomststigning fra 1965 til 1966 på 7,9 pct. Der er ikke fremlagt noget materiale, der beviser, hvorledes man er kommet til, at man i indeværende år kan påregne en indkomststigning, der er 50 pct. større end indkomststigningen sidste år, og jeg må føje til, at når vi tidligere har drøftet udskrivningslov, så har det været umuligt for folketinget at få oplysninger om indkomstudviklingen ikke mindst i det år, det drejede sig om; men selv når vi kom ind i januar og februar måned, kunne man ikke oplyse noget som helst herom. Nu kan finansministeren, fordi det — undskyld, jeg siger det sådan — kan passe ind i hans fremstillingsform, pludselig fortælle, at indkomststigningen i år med decimal kan blive 11,8 pct. Jeg er imponeret, men jeg er så ikke imponeret over den behandling, vi har fået ved tidligere lejlighed. På denne måde camoufleres jo i adskillige tilfælde skattestigninger som skattnedsættelser.

Videre gælder, at finansministeren helt har undladt at foretage nogen fremstilling af den samlede virkning for skatteyderne af såvel momsens som indkomstskatterne. Men hvad er udgangspunktet? Et krav om 3 milliarder kr. mere i statskassen, og det betyder, at vi simpelt hen samlet kommer til at opleve så store skattestigninger for den enkelte almindelige skatteborger som aldrig nogen sinde før.

For en almindelig jævn indkomst bliver virkningen altså for det første, at indkomstskatten bliver meget større, end finansministeren stillede i udsigt i foråret. For det andet, at trods momsens bliver den i mange tilfælde større, end den var før momsens, og for det tredje, at den samlede virkning af moms og indkomstskat bliver en meget klækkelig forhøjelse.

Under forårets forhandlinger brugte man jo tit en faglært arbejders gennemsnitsindkomst som udgangspunkt, og hvis vi nu prøver at se på de samlede virkninger for denne indkomst og beregner den for 1966 til de dengang opgivne 29.000 kr. og så går ud fra finansministerens forventning om indkomststigning i indeværende år, ja, så kommer vi vel til, at den stiger fra 29.000 kr. til 32.000 kr. brutto, og så ville denne skatteyder være kommet til at betale en samlet indkomstskat i 1967-68 på 5.500 kr., men i det nye skatteår på 7.000 kr., og så må man jo erindre sig, at man nu kører med en moms, der for hans vedkommende vel kan beregnes til omkring 1.000 kr.

Vi vil endvidere se, at bortset fra de allerlaveste indkomstgrupper er de samlede virkninger af regeringens skattereform en meget klækkelig forhøjelse hele vejen igennem. Indkomstskatten betyder isoleret set en skærpelse af progressionen, men til gengæld tynger momsens særlig de lavere indkomstgrupper, og resultatet er, at det er alle grupperne, der får en meget betydelig skattestigning, bortset fra de laveste, og det er klart, at når man har en så betydelig vækst, så virker de høje skatteprocenter så meget desto stærkere.

Så må jeg måske også gøre den bemærkning her, at vi ved jo ikke, hvor længe dette skattesystem skal gælde. Jo, det skal gælde et halvt år, siger finansministeren, hvis han kan gennemføre sin kildeskat til 1. januar 1969. Vi er altså mere ude at svømme end tidligere, og hvilken tillid har vi til, at finansministeren ikke benytter kildeskatten fra 1. januar 1969 til at skrue skatteskruen endnu en tak opad i det løbende skatteår?

Der er én ting, som finansministeren gør meget ud af at forklare, og det forstår man jo godt; det er beskatningen af merindkomster, som jo bliver reguleret ned procentvis. Dette er jo helt forståeligt, når man afskaffer skattefradragets reglen, og det er naturligvis en god og rigtig virkning. Det er en virkning, som venstre selvfølgelig er helt indforstået med som en god virkning. Men det kunne jo være, det var rimeligt også med et par supplerende kommentarer til finansministerens fremstilling. For hvad mon finansministeren nu er mest optaget af? At han kan nedsætte beskatningen for den del af indkomstmassen, der er udtryk for stig-